

5. Det femte anbringende, hvorefter det ikke i den anfægtede afgørelse er godtgjort, at statsstøtten er egnet i forhold til den skade, som er forårsaget af covid-19-krisen.
6. Det sjette anbringende, hvorefter det ikke i den anfægtede afgørelse er godtgjort, at statsstøtten er forholdsmæssig set i forhold til den skade, som er forårsaget af covid-19-krisen.
7. Det syvende anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse ikke indeholder en tilstrækkelig vurdering af de negative virkninger af statsstøtten.
8. Det ottende anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse ikke indebærer en tilsidesættelse af specifikke bestemmelser i EUF-traktaten og de almindelige EU-retlige principper, som har ligget til grund for liberaliseringen af lufttransporten i EU siden slutningen af 1980'erne (f. eks. forbud mod forskelsbehandling, fri udveksling af tjenesteydelser — anvendt på lufttransport i medfør af forordning nr. 1008/2008^(?) — og etableringsfrihed).
9. Det niende anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse ikke indeholder en tilstrækkelig vurdering af de negative effekter af statsstøtten.
10. Det tiende anbringende, hvorefter Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt.

(¹) Rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (EUT 2014, C 249, s. 1-28).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24.9.2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (Omarbejdning) (EUT 2008, L 293, s. 3-20).

Sag anlagt den 19. januar 2022 — Vyatsky Plywood Mill mod Kommissionen

(Sag T-32/22)

(2022/C 109/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Vyatsky Plywood Mill OOO (Kirov, Rusland) (ved advokaterne M. Krestiyanova og N. Tuominen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1930 af 8. november 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af birkekrydsfiner med oprindelse i Rusland⁽¹⁾ annulleres i sin helhed, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Det første anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 3 og 4 i grundforordningen⁽²⁾, har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved ikke at tage hensyn til oplysninger fremlagt af de sammenslutninger, der repræsenterer producenter af krydsfiner i Unionen, i forbindelse med fastlæggelsen af varedækningen, sammensætningen og definitionen af EU-erhvervsgrenen, og at den har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik. Som en upartisk undersøgelsesmyndighed skulle Kommissionen nemlig have lagt vægt på beviser, som de sammenslutninger, der repræsenterer producenter af krydsfiner i Unionen, havde indgivet på eget initiativ, kontrolleret disse og givet en passende faktisk og retlig vurdering i forbindelse med varedækningen, hvilket er et grundlæggende element i en antidumpingundersøgelse, som gælder for alle konklusioner. Kommissionen afviste eller så ligeledes faktisk bort fra alle beviser eller argumenter fra sagsøgeren vedrørende oplysningerne fra de sammenslutninger, der repræsenterer producenter af krydsfiner i Unionen.
2. Det andet anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 3 ved at gennemføre en mangelfuld prisanalyse vedrørende skaden og årsagsforbindelsen. For det første så Kommissionen bort fra prisudviklingen efter undersøgelsesperioden og tog ikke behørigt hensyn til den tydelige markedssegmentering. For det andet undlod Kommissionen at vurdere virkningen af EU-erhvervsgrenens adgang til de vigtigste råmaterialer, indvirkningen af importen fra tredjelande og en mulig forskelsbehandling af Rusland.

3. Det tredje anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 21, idet indførelsen af antidumpingforanstaltninger på importen af birkekrydsfiner med oprindelse i Rusland strider mod Unionens overordnede interesse. EU-erhvervsgrenen, ikke-forretningsmæssigt forbundne importører og brugere vil blive udsat for knaphed af miljøvenlig og billig birkekrydsfiner af høj kvalitet.
4. Det fjerde anbringende, som er fremsat subsidiært, såfremt Retten måtte finde, at den anfægtede forordningen skal opretholdes, vedrører Kommissionens åbenbart urigtige skøn ved at pålægge foranstaltningen i sin nuværende form, hvilket er i strid med Unionens interesse. Formålet med procedure ville være bedre tjent med foranstaltninger i form af en variabel told på grundlag af en værditold ud fra en minimumimportpris.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 394, s. 7.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

**Sag anlagt den 20. januar 2022 — Cunsorzio di i Salamaghji Corsi — Consortium des Charcutiers
Corses m.fl. mod Kommissionen**

(Sag T-34/22)

(2022/C 109/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Cunsorzio di i Salamaghji Corsi — Consortium des Charcutiers Corses (Borgo, Frankrig) og 9 andre sagsøgere (ved advokaterne T. de Haan og V. Le Meur-Baudry)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1879 af 26. oktober 2021 om afvisning af tre ansøgninger om beskyttelse af en betegnelse som en beskyttet geografisk betegnelse, jf. artikel 52, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 »Jambon sec de l'Île de Beauté« (BGB), »Lonzo de l'Île de Beauté« (BGB), »Coppa de l'Île de Beauté« (BGB) ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af dels artikel 49, 50 og 52 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2012, L 343, s. 1), dels det almindelige retsprincip om retskraft, idet Kommissionen har overskredet grænserne for de kompetencer, den er blevet tillagt ved denne forordning.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 7 og 13 i forordning nr. 1151/2012, idet Kommissionen har begået fejl ved anvendelsen af ovennævnte bestemmelser.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 383, s. 1.